

Nec minus errantes aliæ decerpere flavum
Instabant in serta crocum. media ipsa legebat
Puniceam regina rosam, formosior una
Tanto aliis, quanto Charisin Venus aurea præstat.
Sed neque erat florum studio, neque virginis illa
Nomine læta diu mansura. ut vidit ab axe
Namque deûm genitor nympham, penetrabile telum
Sensit Acidaliæ Veneris, quæ sola vel ipsum
Vincere sueta Jovem, magno succendit amore.
Ille quidem effugere & rabiem Junonis iniquæ,
Fallere & incautæ cupiens cor molle puellæ,
Occuluit numen, mutato & corpore sese
Induit in taurum: non ad præsepia qualis
Pascitur, aut curvo terram proscindit aratro;
Non qualis ludit pecora inter agrestia campo
Luxurians; nec qualis item, stridentia multo
Edomita cervice trahit qui pondere plaustra.
Numquam alius talis fuerat conspectus: ut auro,
Corpore flavebat toto; sed candidus alte
Fronte bovis media splendebat circulus. olli
Glauci oculi, & blando fulgebant igne corusci;
Tum paria hinc atque hinc surgebant cornua celso
E capite: haud aliter, quam quum nova Cynthia cælo
Invehitur, curvaque nitet nondum integra fronte.
Jamque aderat: veniens pavidas non ille puellas
Terruit aspectu; sed cunctæ accedere gaudent,
Sed placidum manibus taurum contingere, cujus
Dius odor prati vernum superabat odorem.
Europæ stetit ante pedes, collumque superne
Lambebatur mulcens; pariter formosa puella
Contingitque ipsum, niveasque abstergit ab ore
Læta suis manibus spumas, atque oscula figit.